

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

Og resultatet er, at de offentlige udgifter stadig væk øges og øges.

Man må i sandhed sige, at de vælgere, der har stemt på venstre i tillid til, at partiet venstre ønskede at gå en anden vej, som man pralede med under valgkampen, ønskede at gå en anden vej end socialdemokratiet, nu kan føle sig meget tykt gjort til grin. De er holdt for nar i en helt uanstændig grad. Man kan beklage, at partierne åbenbart kan slippe godt fra sådan noget. Men forhåbentlig vil fremtiden vise, at en så stor uanstændighed, som venstre hermed har vist, ikke er en uanstændighed, man slipper godt fra. Man må gå ud fra, at venstres vælgere vil føle sig groft svigtet og derfor selvfølgelig vil forlade partiet venstre. Det vil i hvert fald være den eneste rimelige udgang på det.

Vi må altså endnu en gang konstatere her ved en finanslovsvedtagelse, at med en regering, hvori socialdemokratiet har sæde, og hvori nu også partiet venstre har sæde, er der intet håb for, at vi kan komme af med vores store arbejdsløshed. Der er intet håb for alle de mennesker i vort land, som ønsker, at Danmark skal få en sund og ordentlig økonomi. Der er overhovedet ikke noget håb. Det eneste håb, der er i befolkningen, og det eneste håb, befolkningen med rimelighed kan have, er, at vi snart får et valg, og at der ved det valg sker det, at fremskridtspartiet får en langt større andel af stemmerne, end vi har fået hidtil, for kun derigennem bliver der åbenbart mulighed for, at vi kan ændre på den ulyksalige politik, der er ført hidtil. Når man ser på de fleste af de andre partiers forslag og den politik, de lægger frem, kan man konstatere, at der heller ikke fra de partier ligger noget som helst alternativ eller ligger nogen fornyelse, eller at de på anden måde afviger fra den politik, som S- og SV-regeringen åbenbart ønsker gennemført.

Tilsyneladende er der ikke anden mulighed i Danmark, end at man må støtte fremskridtspartiet, hvis man ønsker at få orden i Danmarks økonomi, og hvis man ønsker at få klaret alle de problemer, vi står i.

Jeg skal derfor på mit partis vegne meddele, at vi vil gøre, hvad vi kan for, at man i den kommende tid snart får væltet denne regering, så vi snart får et valg. Ved dette valg kan der forhåbentlig komme et nyt folketing, der kan indebære noget større mulig-

heder for, at der kan gennemføres fornuftige ting her i denne sal. For det er jo rigtigt, som hr. Camre for lidt siden sagde: der er ikke nogen flertalsmulighed imod denne regering. Det må vi konstatere efter disse afstemninger. Derfor er der efter vores opfattelse ikke noget andet håb, end at man simpelt hen snart må få et valg, der kan ændre på dette forhold.

Jeg håber, det fremgår klart og tydeligt af de få ord, jeg her har udtrykt mig med, at vi finder denne finanslov uansvarlig, urimelig og uanstændig. Det er simpelt hen en finanslov, som aldrig burde blive vedtaget. Jeg skal derfor fraråde alle medlemmer i dette ting at stemme for denne finanslov, og jeg skal meddele, at fremskridtspartiet vil stemme imod den.

Ellemann-Jensen (V):

Ved tredjebehandlingen af finansloven har regeringen passeret sine første 100 dage og er begyndt på sine næste ca. 800. Der er derfor god grund til at minde om, at det var de meget alvorlige ydre og indre vilkår for dansk økonomi, som førte til regeringens dannelse. Disse vilkår er i løbet af de første 100 dage blevet lidt forbedret på afgørende punkter, både når det drejer sig om de ydre vilkår, og når det drejer sig om de indre vilkår, men det er stadig væk indlysende, at udsigterne for dansk økonomi i dag er langt fra tilfredsstillende. Der er en lang vej igen, og det er en lang og trang vej.

Allerede for flere år siden kunne det slås fast, at vejen imod en bedre balance, imod bedre beskæftigelse og faldende underskud over for udlandet var en smal sti, som en kendt dansker sagde. Stien er blevet endnu smallere i de senere år, men det er fortsat nødvendigt, at vi slår ind på den, og at vi bliver ved med at følge den. I venstre opfatter vi SV-regeringens dannelse som den politiske garant for, at det danske samfund slår ind på den sti for at blive på den sti. Konjunkturerne tegner i dag bedre, end da regeringen blev dannet, men balanceproblemet i den danske økonomi er stadig så stort, at vi må kæmpe mod mange tendenser til en forstærket uligevægt.

Hvis vi starter med det positive, så må vi sige, at godt nok blev det europæiske monetære system, EMS, ikke, hvad vi havde håbet